

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1828.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Ῥωσσίας, 12 Δεκεμβρίου Ν. Ἐχομεν εἰδήσεις ἐκ Πετροπόλεως ἕως τῆς 30 τοῦ Νοεμβρίου. Εἶχον μάθει ἐκεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ διβανίου τῆς 7, καθὼς καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῶν πληρεξουσίων. Ἐσυνυπέραινον δ' ἐκ τούτου ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἐμελλε νὰ γένη φανερά διάλυσις εἰρήνης μεταξὺ τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Πόρτας, καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνεμένετο ἡ περὶ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κυρίου Ῥιζωπιέρρου εἰδήσις.

Ὅλαι αἱ ἐπαρχίαι εὐρίσκονται εἰς ἐνέργειαν μεγίστην, καὶ στέλλονται πανταχόθεν γραμματοκομισταί. Τινὲς δὲ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀνεχώρησαν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Μεσημβρίας, ἐπιφορτισμένοι, ὡς λέγεται, με σημαντικὰς παρηγγελίας πρὸς τοὺς στρατηγούς. Παρηγήθησαν ἐπίσης πολυάριθμοι συνεντεύξεις μεταξὺ τῶν στρατηγῶν Διέβιτς, Βόροντσοφ καὶ Τσέρνιτσεφ, καὶ εἰς δύο συνεντεύξεις γενομένας παρὰ τῷ Κόμητι Νεσσ-Λρόδη ἐκαλέσθησαν οἱ τρεῖς αὗτοι στρατιωτικοὶ ἀρχηγοί, καθὼς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας, ὅθεν ἐσυνυπέρανον ὅτι ὡμολήθη κατ' αὐτὰς περὶ τῆς ἀνοίξεως τῆς ἐκστρατείας καὶ περὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναγκαίων μέσων.

Ἐφρόνουν κοινῶς εἰς Πετρούπολιν ὅτι, ἐὰν ἡ Πόρτα ἐξηκολούθει κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τὸ ἀναβλητικὸν τῆς σύστημα καὶ κατώρθωνε διὰ φαινομένης συγκαταθέσεως νὰ κρατήσῃ τοὺς Πρέσβεις εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τὴν ἐλπίδα φιλικῆς τινος συνδιαλλαγῆς, ἡ Ῥωσικὴ αὐλὴ μόνη θέλει τελειώσῃ τὰς περιστροφὰς ταύτας διὰ δραστηικοῦ τινος κινήματος. Κατ' αὐτὴν δὲ τὴν ἔννοιαν πρέπει νὰ ἔγεινε κατ' αὐτὰς διακοίνωσίς τις πρὸς ὅλας τὰς μεγάλας Δυνάμεις. Ἡ αὐλὴ τῆς Πετροπόλεως διακηρύττει, ὡς λέγεται, ἐν αὐτῇ ὅτι ἄλλον σκοπὸν δὲν ἔχει παρὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐμπορικῶν τῆς συμφερόντων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐπὶ τὰ τελευταῖα ἔξ ἔτη γενομένων εἰς αὐτὴν ζημιῶν. Ἐπιθυμεῖ δ' ἐπομένως, ὥστε ὅλαι αἱ Δυνάμεις νὰ ἀναγκάσων τὴν Πόρταν ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτὴν τινὸς ἀναβολῆς τὰς δικαίας ταύτας ἀξιώσεις τῆς, νὰ ἐκτελεσθῇ ὅσον τάχιστα ἡ εἰρηνοποίησις τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ μὴ μείνῃ πλέον καμία ἀφορμὴ παραπόνου. Ἐτι δὲ ὑπόσχεταί εἰς τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, ὅτι θέλει φυλάξῃ ἐπ' ἀκριβὲς τὴν ἐν Λονδίνῳ γενομένην συνθήκην, καθὼς ἡ σύμβασις αὕτη θέλει εἶναι ἐπιτηδεῖα εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον ἐκυρώθη· ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκρύπτεται ὅτι, ἐὰν ἀπαιτοῦνται ἡ χρεία, ἡ Ῥωσσία γνωρίζει ἐαυτὴν ἰκανῶς δυνατὴν, ὥστε νὰ λύσῃ αὐτὴ μόνη τὸ πρόβλημα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 133. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατάττει.

- Α. Ὁ Πρόεδρος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας τμήματος τοῦ Πανελληνίου, καὶ οἱ δύο συνεργάται του, συνιστῶσι τὴν ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ταμείου ἐπιτροπὴν.
- Β. Ὁ Πρόεδρος κρατεῖ τὸ κλειδίον τοῦ Ταμείου, καὶ ἐπιφορτίζεται μετὰ τοὺς συνεργάτας του τὴν εὐθύνην τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἀρχείου, καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν χρεωστικῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης.
- Γ. Ἡ ἐπιτροπὴ ὀνοματίζει διὰ συναινέσεως τοῦ Κυβερνήτου [du Président] τοὺς ἀναγκαίους γραμματεῖς τῆς.
- Δ. Τὰ κατὰστιχα εἶναι 1 ἐν καθημερινόν, 2 ἐν μέγαν βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον καταγράφονται τὰ ἀποδεικτικά τῆς ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης, καὶ 3 ἐν βιβλίον τῆς διπλογραφίας.
- Ε. Τὸ καθημερινόν διαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα μέρη, εἰς τὸ α' σημειῖται ἐν συνόψει μετὰ ἀνταποκρινόμενον ἀριθμὸν ἡ πράξις, ἡ ὅποιονδήποτε ἐγγράφον, τὸ ὅποιον μαρτυρεῖ τὴν εἰς τὸ Ταμεῖον εἰσαγωγὴν τῶν κεφαλαίων· εἰς τὸ β' σημειῖται ἐπίσης μετὰ τὸν ἀνταποκρινόμενον ἀριθμὸν ἡ διαταγὴ, δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ Ταμεῖον κάμνει τινὰ πληρωμὴν, καθὼς καὶ ἡ ἐξόφλησις, ἥτις τὴν ἐπιβεβαιώνει. Ἐν ξεχωριστὸν τμήμα τοῦ καθημερινοῦ τούτου φέρει τὴν συνοπτικὴν σημείωσιν τῶν χρεωστικῶν ἀποδεικτικῶν, τῶν ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ Ταμείου διὰ τὰς ποσότητας, τὰς ὁποίας οἱ μέτοχοι ἐμβαίνουν εἰς αὐτό. Τὸ καθημερινόν τοῦτο κρατεῖται ὑφ' ἐνὸς τῶν συνεργατῶν.
- ΣΤ. Τὸ βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον καταγράφονται τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα, φέρει εἰς πλατὺ περὶθώριον σημειώσεις ἀναφερομένας εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ τοῦ κλάδου.
- Ζ. Τὸ βιβλίον τῆς διπλογραφίας καὶ ἡ χρῆσις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὸν τρόπον τῶν ὁμοίων βιβλίων, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται οἱ ἔμποροι εἰς τὰ γραφεῖά των. Τὰ δύο βιβλία ταῦτα κρατοῦνται ὑπὸ τοῦ ἄλλου συνεργάτου.
- Η. Ἐκαστον φύλλον τῶν βιβλίων τούτων ἀριθμεῖται ὁλογράφως ὑφ' ἐνὸς τῶν συνεργατῶν, ὑπογράφεται καὶ τῶν τῆς σελίδος ἀπὸ τὸν Πρόεδρον, ἡ Προέδρον τοῦ Ταμείου, καὶ προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν δευτε-

ρον τῶν συνεργατῶν του.

Ὅλαι αἱ διαταγαὶ τόσον αἱ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ποσοτήτων, ὅσον καὶ αἱ πρὸς ἐξαγωγὴν ἐκ τοῦ Ταμείου, εἴτε εἰς μετρητὰ, ἢ εἰς ἀποδεικτικὰ, εἶναι κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον τύπον ὑπογεγραμμέναι ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τὸν Πρόβουλον τοῦ τμήματος τῆς Οἰκονομίας καὶ ἀπὸ ἕνα τῶν συνεργατῶν, διωρισμένον εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ Προβούλου. Πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναφερομένη εἰς τὴν διευθύνειν τοῦ Ταμείου, θέλει προτεθῇ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Κυβερνήτην ἐπὶ τῶν προειρημένων βάσεων. Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 3 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Χρεωστικὴ ἀπόδειξις.

Ἡ ἐθνικὴ Χρηματιστικὴ Τράπεζα δέχεται σήμερον τῇ παρὰ τοῦ Κυρίου τὴν ποσότητα τῶν εἰς δίστηλα τῆς Ἰσπανίας

Ἰπὸσχεται δὲ νὰ τὴν ἀποδώσῃ εἰς τὸν ἴδιον κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. Ζ ψήφισμα, τῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἔτους, πληρόνουςα εἰς αὐτὸν προσέτι τότε τὴν ποσότητα τῶν τὴν συνιστῶσαν τοὺς τόκους κατὰ τὸ προειρημένον ψήφισμα, καὶ διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 133.

Ἐδόθη τῇ

Ἰπογραφή τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος,
καὶ ἡ σφραγὶς του.

Σφραγὶς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰπογραφή τοῦ Προβούλου.

Ἰπογραφή τοῦ Συνεργάτου.

Ἀριθ. 145. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. Ζ' ψηφίσματος

Διατάττει.

Οἱ Κύριοι Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος, καὶ Γεώργιος Σταύρου Ἰωάννου διορίζονται μέλη τῆς ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ταμείου τριμελοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀριθ. 146. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 ψηφίσματος

Διατάττει.

Προστίθενται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ Πανελλήνιον τὰ ἀκόλουθα ἑξ ἑκτῶν μέλη.

Εἰς μὲν τὸ τμήμα τῆς Οἰκονομίας

Ὁ Κύριος Ἀναγνώστης Δελιγιάννης.

Ὁ Κύριος Γάσης Μαγγίνας.

Εἰς δὲ τὸ τμήμα τῶν Ἐσωτερικῶν

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Μεταξᾶς.

Ὁ Κύριος Σπυρίδων Καλογερόπουλος.

Εἰς δὲ τὸ τμήμα τῶν Πολεμικῶν

Ὁ Κύριος Νικόλαος Χ. Ἰωαννου Μίξη.

Ὁ Κύριος Ἀωόστολος Νικόλαος Ἀποστόλης.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν λοιπῶν μελῶν εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Πανελληνίου ἀναβάλλεται ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 5 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἀριθ. 191. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Διατάττει.

Ὁ Κύριος Ἰωάννης Δομπόλης διορίζεται Ταμίας τῆς Ἑλλάδος, διατελὼν ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ταμείου ἐπιτροπῇ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐγκύκλιος ἰδιαιτέρα.

Πρὸς τοὺς εὐκαταστάτους πολίτας τοὺς κατὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, καὶ τὰς ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐγκύκλιος, διὰ τῆς ὁποίας κοινοποιῶ, Κύριοι, εἰς τὴν τοπικὴν Διοίκησίν σας τὴν σῶστας ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης, ἐξηγεῖ ἀρκετὰ τόσον τὰ αἴτια καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ τοιοῦτου μέτρου, καθὼς καὶ τὸ ἵδιον πρέπει νὰ συντρέξετε διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ σας εἰς τὴν ταχυτέραν ἐκτέλεσίν του.

Ἐπιθυμῶν καὶ ὁ ἴδιος νὰ συντρέξω εἰς τοῦτο, καθ' ὅσον δύναμαι, ἀγαποῦσα νὰ σᾶς παραστήσω διὰ ζώσης φωνῆς τὰ μεγάλα συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει μεθ' ἑαυτῆς ἡ ἐπιτυχία τούτου τοῦ πρώτου καταστήματος, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὁποῖον ἠθικὸν ἀποτέλεσμα θέλει προξενήσῃ τόσον εἰς τὴν ἀγαπητὴν μας Πατρίδα, ὅσον καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης.

Θέλω προσπαθῆσαι μ' ὅλον τοῦτο νὰ λάβω αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ νὰ ἐκπληρώσω τὸ τοιοῦτον χρέος, ἀποτεινόμενος πρὸς σᾶς διὰ τῆς παρούσης. Δὲν σᾶς γράφω ὡς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος, ὅστις ἀπὸ καιρὸν, καὶ ὅπου καὶ ἂν ἐστάθην, ἐνθιμίζα σταθερῶς ὡς τιμὴν μου τὸ νὰ εἶμαι Ἕλληνας καὶ νὰ ὑπηρετῶ τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς ἐν Τροιζίνι Συνελεύσεως κατὰ πρῶτον, καὶ μετὰ ταῦτα, ἀφ' ἧς ὥρας εὐρίσκομαι ἐν μέσῳ τῶν δυστυχιῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ λαὸς, τὸ ἱερατεῖον, οἱ ἐν πράγμασιν, οἱ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν πολεμισταὶ σας, ὅλοι μὲ τὰ δειγματα τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν μὲ ζητοῦν, ὡς τὴν τελευταίαν ἀπόδειξιν τῶν πρὸς αὐτοὺς αισθημάτων μου, τὴν σύστασιν Δημοσίου Οἰκονομίας, θεμελιωμένης ἐπὶ τῶν νόμων· ἔλλα δὲν θέλω ἡμπορέσει νὰ ἐκπληρώσω τὰς εὐχὰς τῶν, εἰμὴ τότε μόνον, ὅταν μὲ δεῖτετε κατὰ τοῦτο τὴν θέλυσιν σας, τὴν ὁποίαν σᾶς ζητῶ σήμερον, ἐνῶ σᾶς προβάλλω νὰ πέμψετε ἕκαστος ποσότητα τινα εἰς τὴν ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλετε μὲ δώσει τὰ μέσα, διὰ νὰ κινήσω ἀμέσως τὴν μηχανὴν τῆς Διοικήσεως.

ἡ δὲ εἶναι ἡ συντετριμμένη, ἡ συναρμολογημένη τοιού-
τω, ὥστε περισσύτερον ἢ ποιεῖ νὰ προξενήσῃ τὴν
ἀπώλειαν, παρὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀλλὰ δυνθῶμεν μὲ τὰ ἴδια μας μέσα νὰ δώσω-
μεν εὐαίαν ἀρχὴν εὐταξίας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους
τῶν πολεμικῶν, ἅμα περιορίσωμεν στενὰ τὸν ἐχθρὸν
κατὰ τὴν παρούσαν τοῦ ἐλευθέρου κατὰστασιν, καὶ
ἀποφύγωμεν ἀπὸ τὴν πειρατείαν τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος,
αἱ δὲ ἀνάμεις, αἱ ἐποῖαι ἠθέλησαν νὰ μᾶς δώσουν ἐλ-
πίδα χρηματικῆς βοήθειας, θέλουν καὶ μᾶς τὴν χο-
ρηγήσῃ· διότι δὲν θέλουν ἀμφισβᾶλλει πλέον, ὅτι δύ-
νανται νὰ ἐκπληρώσουν ὑπὲρ ἡμῶν τοὺς εὐνοϊκοὺς σκο-
ποὺς οἵτινες ἔδωσαν αἰτίαν εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Λον-
δίνου. Ὅθεν δι' αὐτῆς τῆς τελευταίας συνδρομῆς θέ-
λομεν δεῖξει ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι μόνον
τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν τοῦ νὰ ἐλευθερώσωμεν ἐντε-
λῶς τὴν Πατρίδα ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ
καὶ νὰ ἀποδείξωμεν ἀκόμη, ὅτι ἡξεύρομεν καὶ δυνά-
μεθα νὰ ζήσωμεν ἐλεύθεροι, ἀλλ' ἐλεύθεροι ὑπὸ τὴν ἐ-
ξουσίαν τῶν νόμων.

Εἶμαι ἐντελῶς πεπεισμένος, Κύριοι, ὅτι ἕκαστος θέ-
λει κρίνει εὐτυχῇ τὸν ἑαυτὸν του, προσκαλούμενος νὰ
συνδράμῃ εἰς αὐτὸν τὸν σημαντικὸν καὶ ὠφέλιμον σκο-
πὸν χωρὶς ἄλλην θυσίαν, εἰμὴ μόνον τὴν ἐπωφελῆ
καταβολήν, ἐξ ὧν οἰκονομεῖ ἐκ τῆς περιουσίας του.
Θέλει δὲ κρίνει εὐτυχέστερον τὸν ἑαυτὸν του, ὅταν ἰδῇ,
ὡς ἐλπίζω, καὶ τοὺς ἄλλοις, οἵτινες ἐδοθήσαν το-
σάκις τὴν Ἑλλάδα, νὰ συνδράμουν οἱ ἴδιοι πάλιν εἰς
τὴν σύστασιν τῆς ἐθνικῆς μας ὑποληψέως, πέμποντες εἰς
τὴν ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν μας Τράπεζαν κεφάλαια. Τότε
ἴσως θέλομεν εὐρεθῇ εἰς κατὰστασιν νὰ κανονίσωμεν ἐν-
τίμως τὴν σημαντικωτέραν ὑπόθεσιν τοῦ ἐκτὸς τῆς Ἑλ-
λάδος δανείου μας.

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ νὰ ἐξηγήσω τώρα ὅλους
τοὺς στοχασμοὺς, οἱ ὅποιοι μὲ κάμνουν νὰ θεωρῶ αὐτὸ
τὸ κατὰστημά ὡς τὴν θεμελιώδη πέτραν τῆς ἠθικῆς καὶ
πολιτικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος.

Τελειώνω, Κύριοι, προσκαλῶν ἕκαστον νὰ πέμψῃ ὅσον
τάχος κατ' εὐθείαν εἰς ἐμὲ τὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν
διὰ τῆς συνέσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ του ἐπροσδιώρισεν
διὰ τὴν ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν. Αἱ πεμπόμεναι
ποσότητες θέλουν γενῇ γνωσταὶ εἰς τὸ κοινόν, καὶ θέλω
σᾶς ἀποκριθῇ, δίδων ἢ πρὸς ἐσᾶς ἢ πρὸς τοὺς ἐπι-
τρόπους σας τὰς ἐπισήμους ἀσφαλείας, αἱ ὁποῖαι γίνον-
ται γνωσταὶ ἀπὸ τὴν διαταγὴν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς
ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τράπεζας.

Σᾶς εἶπα ὅσον τάχος, διότι ὁ καιρὸς ἀναγκάζει,
καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἄλλα εἰς χεῖρας, εἰμὴ τὰ
μετρίωτα μέσα, τὰ ὁποῖα λαμβάνω ἀπὸ τὰς ὀλίγας
βοήθειας, τὰς ἐμπιστευθείσας εἰς ἐμὲ παρὰ τῶν φιλαν-
θρώπων χριστιανῶν, διὰ τὴν παρηγορίαν τῶν πτωχῶν
καὶ τῶν γερόντων, καὶ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν αἰχμα-
λώτων. Δανείζω πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὸ ἔθνος αὐτὴν τὴν
μικρὴν βοήθειαν, ἥτις μόλις φθάνει διὰ τὰς ἀνάγκας
ἡμερῶν, ἐλπίζων, ὅτι μετὰ ταῦτα θέλω ἐκ-
πληρώσει τὸν σκοπὸν τῶν φιланθρώπων κατὰ τὴν ἐπι-
θυμίαν των.

Δὲν ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ τι περισσότερον. Εἶμαι ἀνυ-
πόμνητος νὰ λάβω μὲ τὰς ἀποκρίσεις σας μίαν θεαίαν
ἐγγράφον τῆς μελλούσης εὐτυχίας, τὴν ὁποίαν ἡ θεία πρό-
νοια μᾶς ὑπόσχεται.

Ὁ ἀποστελλόμενος φέρει μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰς μερι-
κωτέρας ὁδηγίας πρὸς πληροφориαν σας.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1828.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ

Πρὸς τὸν Κύριον Νικήταν Κάλαν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἀπὸ 16 τοῦ τρέχοντος ἀπάντησίς σου
εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 54 πρὸς σέ δευτέραν πρόσκλησιν τῆς
Ἀναθεωρητικῆς, διευθυνθείσάν σοι τῇ 4 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ κατὰ τὸν § 6 τῆς διατάξεώς τῆς
διδουσά σοι καὶ τρίτην προθεσμίαν ὥρῳν εἰκοσιτεσσάρων,
σέ προσκαλεῖ ἐντὸς ταύτης νὰ ἀναχωρήσῃς εἰς τὰ ἐν-
ταῦθα, καὶ σέ ὑπενθυμίζει τὴν ἐρήμην δίκην, ἥτις μέλ-
λει νὰ ἐνεργηθῇ περὶ σοῦ ἀμεταθέτως κατὰ τὸν προει-
ρημένον παράγραφον, ἐὰν ἐπιμείνης παρακούων καὶ προ-
φασιολογούμενος.

Τῇ 23 Ἰαννουαρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἀλέξιος Λουκίπουλος.

Ἀναστ. Β. Καρρέτης.

Σταμάτιος Δάρας.

Γεώργιος Λιανοσταφίδας.

Γ. Πλέσσος.

Εμμανουὴλ Ρενιέρης.

Δημήτριος Γ. Κριεμάδης.

Ὁ γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Λουκάς

Εὐχῶρισι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Φεβρουαρίου.

Σήμερον περὶ τὴν 10 ὥραν τῆς ἡμέρας ἔκαμον τὸν
ἔρκον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως τὰ νεοεκλεθέν-
τα μέλη τοῦ Πανελληνίου, τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς διευθύν-
σεως τοῦ Γαμεῖου ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Ταμίας τῆς Ἑλλάδος.
Εἰς τὴν δημόσιον ταύτην τελετὴν παρήσαν μετὰ τοῦ Κυβερ-
νήτου ὅλα τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Πανελληνίου καὶ ὁ Γραμμα-
τεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπόσπασμα γράμματος τῆς δημογεροντίας τῶν Χίων
τῆς 26 τοῦ παρελθόντος.

Αὐτόμολός τις χριστιανὸς Τσεσμελιώτης ἐξελθὼν λά-
βρα τοῦ φρουρίου ἀνήγγειλεν εἰς ἡμᾶς ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐδοκί-
μασαν παρὰ μεγάλην φθορὰν εἰς τὴν κατὰ τὴν 11 τούτου
ἔξεδόν των· ὅτι στεροῦνται παντὸς εἶδους πολεμεφιδίων καὶ
τροφῶν ἐκτὸς ὀλίγου σιταρίου, τὸ ὅποῖον καὶ αὐτὸ δὲν ἐμ-
ποροῦν ν' ἀρτοποιήσουν, διότι ἐχαλάσθησαν οἱ μύλοι των
ἀπὸ τὰς βόμβας μας· ὅτι λοιμικὴ τοὺς θερίζει ἀλύτως,
ὅτι, ἐὰν συχνὰ δὲν τοὺς ἤρχοντο διὰ νυκτὸς μὲ πολὺκωπα
πλοιάρια τὰ ἐκ Τσεσμέ βοηθήματα, ἤθελε μᾶς εἶναι πρὸ
ἡμερῶν παραδομένον τὸ φρούριον· καὶ ὅτι ὁ πασσᾶς μὲ
τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ μὴ Χίους ἔχει διάθεσιν νὰ παραδοθῇ
διὰ συνθηκῶν, ἀλλ' οἱ Χῖοι τοῦτοκοὶ ἐπιμένουν ἀκόμη ἐνθυ-
μούμενοι τὴν ὁποίαν ἀπέδειξαν βαρβαρωτάτην ἀπανθρωπίαν.

Ἰδόντες ἐκ τούτων τὴν μεγίστην ἀνάγκην νὰ ἔχωμεν καὶ
ἡμεῖς πολὺκωπα πλοιάρια, διὰ τῶν ὁποίων εὐκολὰ ἐμπαύ-
ζονται τ' ἀπὸ Τσεσμέ ἐρχόμενα, ἐγράψαμεν εἰς Σάμον καὶ
Σύραν, διὰ νὰ μᾶς σταλοῦν. Ἐν τοσούτῳ ὁμῶς καθυπερίσα-
μεν δύο Σμυρναῖα πλοιάρια ἐδῶ εὐρεθέντα, τὰ ὁποῖα τὴν
προχθεσινὴν νύκτα ἀπάντησαν τέσσαρα ἀπὸ Τσεσμέ ἐρχό-
μενα, τὰ ἐτουφέκισαν, τὰ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ τὰ κα-
τεδίωξαν ἕως μέσα εἰς τὸν Τσεσμέν. Ἐκ μεγάλτερον ἀπ' αὐτὰ
συμπεραίνεται ὅτι ἦτο φορτωμένον πυρίτιν, διότι
παρετηρήθη ὅτι δὲν ἔρριψε τουφέκι οὐδὲ ἐν, ἀλλ' ἐσπενδε νὰ
φεύγῃ.

Οἱ ἐν τῷ φρουρίῳ Ἀλβανοὶ συνομιλοῦντες ἐκ τῶν προμα-
χῶν μετὰ τινος τῶν στρατιωτῶν μας κατὰ τὴν συνήθειάν
των, ἐβεβαίωσαν ὅτι, ἐὰν οὕτως ἐξακολουθῶμεν τὸν ἀπο-
κλεισμόν, μετὰ πολλὰ ὀλίγας ἡμέρας τὸ φρούριον μᾶς πα-
ραδίδεται· τοῦτο συμφωνεῖ κατὰ πολλὰ μὲ τὴν ἀγγε-
λίαν τοῦ ρηθέντος Τσεσμελιώτου.

Ἐχομεν νεωτέραν εἰδήσιν ἐκ Χίου τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ μη-
νός, ὅτι ἐσυλλήφθησαν δύο Τουρκικὰ πλοίαρια φορτωμένα
ζωοτροφίας καὶ ἐνδύματα στρατιωτικά. Ἐλπίζομεν δὲ μετ'
ὀλίγον νὰ χαροποιήσωμεν τὸ κοινὸν μὲ τὴν παράδοσιν τοῦ
φρουρίου, εὐτύχημα ἄξιον τῶν ἀνηκούστων παθημάτων τῶν
Χίων, καὶ ἀμοιβὴν δικαιοτάτην εἰς συμπατριώτας, προ-
θυμουμένους νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ ἔθνους,
ὅπως ἐμποροῦν, καὶ ἐξαιρέτως διὰ τῆς προόδου τῶν φώτων.

Ἀπὸ τὰς τιμώσας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκστρατείας
κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, εἶναι βέβαια καὶ ἡ πρὸ πέντε σχε-
δὸν μηνῶν ἐπιχειρηθεῖσα ὑπὲρ ἀνακτήσεως τῆς πολυπα-
θοῦς Χίου. Μ' ὅλας τὰς κατ' αὐτῆς συκοφαντίας τι-
μῶν ἀπανθρώπων, κανεὶς εὐσυνειδήτος δὲν δύναται νὰ πα-
ρατηρήσῃ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν
του, χωρὶς νὰ θαυμάσῃ τὴν ἀξιοῦντα τῶν ἀρχηγῶν καὶ
ἐπιστατῶν, χωρὶς νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς
τῶν ὑπὲρ Χίου ἀγωνιζομένων εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀν-
θρώπου, ὁ θείαμος τῆς δικαιοσύνης.

Εἶναι ἱφάντι ἄξιον θαυμασμοῦ ὅτι εἰς Χίον, καὶ ἐν
μέσῳ τοῦ πολυταράχου πολέμου, ἕκαστος χαίρει ἀνεξαι-
ρέτως ὅλα τὰ δίκαιά του· ὁ γεωργὸς καὶ ὁ τεχνίτης
ἐργάζονται ἀφόδως, ὁ ἔμπορος ἐνεργεῖ τὸ ἐπαγγελμά
του, καὶ ὁ στρατιώτης ἀττολεῖται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.
Εἶναι θαυμαστὸν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκεῖ ἐφάνησαν ἔτι φι-
λανθρωπότεροι πρὸς τοὺς Τούρκους, μολοντοὶ οἱ βάρδαροι
ἐκεῖ ἔπραξαν τὰς ἀπανθρωποτέρας ὁμότητας· καὶ μαρ-
τυροῦσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἑκατοντάδες Τούρκοι, οἵτι-
νες αἰχμαλωτισθέντες ἐπεριποιήθησαν φιλανθρωπῶς, καὶ
πολλοὶ ἐξ αὐτῶν σταλέντες πρὸς τὴν Κυβερνήτην οἱ
μὲν ἀπελύθησαν, οἱ δὲ διάγουν ἐλευθέρως ἐνταῦθα. Εἶ-
ναι τέλος πάντων θαυμαστότερον ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
ἀκμὴν τοῦ πολέμου ἐσυστήθησαν εἰς τὴν Χίον δημόσια
καταστήματα ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ τόπου
διοίκησιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐκτελεῖται καθ' ὅλην τὴν
ἐκτασιν ἀδιαφόρως.

Ἐσχάτως παραδείγματος χάριν ἐξ στρατιῶται, εἰσ-
ελθόντες κρυφίως εἰς τὸ Ἰσπανικὸν ἀντιπροξενεῖον, ἐ-
κλεψάν τινα πράγματα καὶ μίαν σημαίαν. Εἰδοποιήθη
περὶ τούτου ὁ Σ. Φαδέριος, καὶ ἀμέσως ζητηθέντες ἐ-
συλλήφθησαν, καὶ ἐκρίθησαν οἰκλέπται ἀπὸ πενταμελῆ
ἐπιτροπῆν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀκριβῶς ἐξετάσασα τὴν
ἀλήθειαν ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως ν' ἀποδοθῶν τὰ κλα-
πέντα, καὶ νὰ γενοῦν ἐξ λαχνοῖ, ἐξ ὧν ὁ εἷς νὰ φέρῃ
τὴν λέξιν θάνατος· ὅστις δὲ τῶν ἐξ εἰρημένων στρα-
τιωτῶν τύχῃ τὸν λαχνὸν τοῦ θανάτου, νὰ κρεμασθῇ ἀν-
τικρυ τοῦ Ἰσπανικοῦ ἀντιπροξενείου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη
ἐνεργήθη καθ' ὅλα, πλὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ θανά-
του, διότι, ἐνῶ ἤδη ὁ καταδικασθεὶς φέρων τὸ σχοινίον
εἰς τὸν λαιμὸν ἔμελλε νὰ κρεμασθῇ, ὁ Σ. Φαδέριος, ἔ-
κρινε πρῶτον νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν

Ἰσπανικὸν ἀντιπροξενον. Οὗτος δ' ἐζήτησε τὴν ἄφασιν τοῦ
καταδικασθέντος, καὶ ὁ Συνταγματάρχης, παρευρισκομέ-
νου καὶ ἐνὸς τῶν δημογεγόνων, τὸν ἔκαμε τὴν χάριν, ὡς
φαίνεται ἀπὸ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς του.

Ἀντισυνταγματάρχης Κ. Ἀμπάτη.

Δυνάμει τῆς ἀποφάσεως τοῦ προεδρευομένου ἀπὸ σὲ
πολεμικοῦ συμβουλίου διὰ τὸ ἔγκλημα τὸ συμβάν περὶ
τὸ Ἰσπανικὸν προξενεῖον, ὑπέβαλα εἰς λαχνὸν τοὺς ἐξ
ἀποδειχθέντας ἐνόχους. Ὁ καλούμενος Σωτήρης Μαρίνου
ἔτυχε τὸν λαχνὸν, ὅστις περιεῖχε τὴν λέξιν θάνατος.
Ἐπομένως ἔλαχεν αὐτὸς διὰ νὰ κρεμασθῇ ἐγὼ μολοντοῦτα
ἐνόμισα χρεὸς μου πρὸς τῆς ἐκτελέσεως νὰ διακοινώσω
τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸν ἀντιπροξενον τῆς Ἰσπανίας. Ἐ-
πειδὴ δὲ εὗρος ἐν ὀνόματι τοῦ Μεγαλειότατου βασιλέως
τῆς Ἰσπανίας μὴ ἐζήτησε τὴν ἄφασιν τοῦ καταδικασθέν-
τος, ἐστοχάσθην ὅτι δύναμαι νὰ τὴν δώσω ἐν ὀνόματι
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ὁ καταδικασθεὶς θέλει ἀ-
ποδλεθῇ ἀπὸ τὸ στράτευμα καὶ ἀπὸ τὴν νῆσον.

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι κτλ.

Ἐν Χίῳ, 6 Ἰαννουαρίου 1828.

Συνταγματάρχης Φαδέριος.

Ἀπὸ γράμματα ἐκ τῆς Γραμβούσης καὶ ἀπὸ στρα-
τιώτας ἐκείθεν νεωτὶ ἐλθόντας, πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐ-
ξήλθον πάλιν τὰ στρατεύματα εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κι-
σάμου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατάρχου τῶν Κρητικῶν
στρατευμάτων Ἰωάννου Χάλη· τὸ δὲ ἰππικὸν μετεβί-
βάσθη συγχρόνως εἰς τὰ Σφακία, τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγί-
αν τοῦ στρατηγοῦ Χ. Μιχαήλ Ἰταλιάνου, ὅστις ἔλα-
βε παρὰ τῶν Κρητῶν καὶ τὴν ἀρχηγίαν ὅλων τῶν Κορη-
τικῶν στρατευμάτων. Ἡ τόσον πολυήμερος ἀργοπορία
τῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Γραμβούσαν προῆλθεν ἀπὸ
τὸν ἐπισυμβάντα σφοδρὸν χειμῶνα. Ὁ σκοπὸς ὅλων
τῶν στρατευμάτων ἦτο νὰ ἐκδηλώσιν εἰς τὰ Σφακία κα-
τὰ τὴν ἐπὶ μόνον ζήτησιν τῶν Σφακιωτῶν, ὡπόθεν, ἀφοῦ
ὀχυρώσῃ τὸ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λάμψην [Ἀγιοεσσαί-
ωτικόν] φραγκοκάστελλον πλησίον τῶν Σφακιῶν, διὰ
νὰ τοὺς χορηγήσῃ ὡς ἀποθήκη τροφῶν καὶ πολεμι-
φοδίων, νὰ κτυπήσῃσιν ὁλοκῶς τὸν Μουσταφὰν πα-
σαν. Εἰς τοῦτο τὸ μέγος ἀναμφισβόλως θέλουν συνέλθῃ
καὶ τὰ εἰς Πάνακρον, Γορτύνην, Ἀνλοπόταμον, καὶ λοι-
πὰς ἐπαρχίας διεσπαρμένα στρατιωτικὰ σώματα, καὶ
νὰ συσσωρευθῶν ὅλοι ὑπὸ τὸν γενικὸν ἀρχηγόν. Ὁ δὲ
γενναῖος Καζονομανόλης μὲ περίπου τριακοσίους στρα-
τιώτας μένων κατὰ τὴν Πέτραν [Μεραμπέλον], ἐνοχλεῖ
πάντοτε καιρίως καὶ τοὺς εἰς τὰς γειτονικὰς ἐπαρχίας
εὐρισκομένους ἐχθρούς.

Διόρθωσις. — Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς
Γεν. Ἐφ. Σελίδι 39, στήλῃ 6 τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Ζ
Ψηφίσματος ἀναγνωσθήτω ὡς ἐφεξῆς:

• Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς αὐτῆς προθεσμίας, τὰ
• ἀποδεικτικά, τὰ ὅποια οἱ διενθνῆται αὐτῆς ἤθελαν δῶ-
• σει εἰς τοὺς μετόχους, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ χωρὶς
• ξεπεσμόν εἰς ἀγορὰν προσόδων τῆς Ἐπικρατείας, εἰς
• λήψιν ἐθνικῶν κτημάτων εἰς ὑπόθεσιν κτλ.